

**UCHWAŁA Nr XL/298/2021
RADY MIEJSKIEJ w CHOJNIE
z dnia 25 listopada 2021 r.**

**w sprawie niedochodzenia należności przypadających Gminie Chojna
oraz jej jednostkom organizacyjnym z tytułu rekompensaty, o której mowa
w art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym
opóźnieniom w transakcjach handlowych**

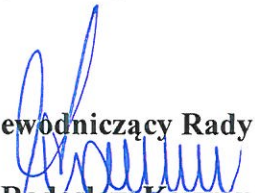
Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15, art. 40 ust. 1 o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1372) oraz art. 59a ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 305, poz. 1535, poz. 1773) Rada Miejska w Chojnie uchwala, co następuje:

§ 1. Postanawia się nie dochodzić należności przypadających Gminie Chojna i jej jednostkom organizacyjnym z tytułu rekompensaty, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (t. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 424), jeżeli kwota należności jest równa świadczeniu pieniężnemu w rozumieniu tej ustawy albo większa od tego świadczenia.

§ 2. Uchwałę stosuje się do należności z tytułu rekompensaty przysługujących od transakcji handlowych, które stały się wymagalne po dniu 1 stycznia 2022 r.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Chojna.

§ 4. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego i wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.

Przewodniczący Rady
Radosław Karwan

UZASADNIENIE
do UCHWAŁY Nr XL/298/2021
RADY MIEJSKIEJ w CHOJNIE
z dnia 25 listopada 2021 r.

**w sprawie niedochodzenia należności przypadających Gminie Chojna
oraz jej jednostkom organizacyjnym z tytułu rekompensaty, o której mowa
w art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym
opóźnieniom w transakcjach handlowych**

Ustawą z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1649), ustawodawca dokonał nowelizacji, z dniem 1 stycznia 2020 r. przepisu art. 59 a ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz.U. z 2021 r. poz. 305). Przepis ten w znowelizowanym brzmieniu rozszerza delegację ustawową do podjęcia uchwały przez organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego w przedmiocie możliwości niedochodzenia należności z tytułu rekompensaty, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz.U. z 2021 r. poz. 424) - jeżeli jej kwota jest równa świadczeniu pieniężnemu w rozumieniu tej ustawy albo większa od tego świadczenia.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych wierzycielowi, od dnia nabycia uprawnienia do odsetek, o których mowa w art.7 ust. 1 i art. 8 ust. 1 przysługuje od dłużnika, bez wezwania, rekompensata za koszty odzyskiwania należności, stanowiącą równowartość kwoty 40 euro, w przypadku, gdy wartość świadczenia pieniężnego nie przekracza 5.000,00 złotych.

Równowartość kwoty 40 euro, w myśl postanowień art. 10 ust. 1a przywołanej ustawy, ustalana jest przy zastosowaniu średniego kursu ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne. Powyższe oznacza, w przypadku wierzyciela o statusie jednostki sektora finansów publicznych, wobec wyrażonego w art. 42 ust. 5 ustawy o finansach publicznych obowiązku terminowego podejmowania w stosunku do zobowiązanych czynności zmierzających do wykonania zobowiązania, konieczność każdorazowego dochodzenia od dłużników rekompensaty pomimo uregulowania przez nich należności wynikającej z zawartej transakcji handlowej, niekiedy kilka dni po upływie terminu wymagalności i w większości stanowiącej świadczenie pieniężne mniejsze lub przybliżone równowartości kwoty 40 euro. Czynności windykacyjne w takim przypadku w odczuciu społecznym postrzegane są jako działanie zbyt restrykcyjne i nieuzasadnione, ponadto generują one dodatkowe koszty związane z dochodzeniem (koszty sądowe) i ewentualną egzekucją (koszty egzekucyjne) należności, które ostatecznie ponosić może dłużnik, ale wyłożyć je musi wierzyciel.

Ze względu na powyższe, podjęcie uchwały w proponowanym brzmieniu jest uzasadnione.